



ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

ΔΙΚΤΥΟ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
2012 - 2015

Δίκτυο Υπηρεσιών Πληροφόρησης & Συμβουλευτικής εργαζομένων

Ασφαλιστικά Θέματα

«Ασφαλιστικά ζητήματα του εργατικού ατυχήματος»



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνοπτικός πίνακας με τα κυριότερα σημεία.....	2
1. Εργατικό ατύχημα	3
1.1 Γενικά.....	3
1.2 Προϋποθέσεις	3
1.3 Εργοδοτική υποχρέωση για πρόνοια.....	3
1.4 Υποχρέωση αποζημίωσης εργοδότη για εργατικό ατύχημα.....	4
1.5 Ασφαλιστικά ζητήματα του εργατικού ατυχήματος.....	4
1.5.1 Ορισμός και περιπτωσιολογία εργατικών ατυχημάτων κατά το ΙΚΑ.....	4
1.5.2 Αναγγελία εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ.....	6
1.5.3 Επιδότηση εργατικού ατυχήματος από το ΙΚΑ.....	8
1.5.4 Επαγγελματική ασθένεια.....	8
1.5.5 Σύνταξη αναπηρίας από ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια.....	8
Πηγές.....	9
Συντακτική ομάδα	9

ΟΡΙΣΜΟΣ	Εργατικό ατύχημα είναι εκείνο που συμβαίνει στον εργαζόμενο κατά τη διάρκεια της εργασίας ή με αφορμή την εργασία και το οποίο οφείλεται σε απότομο γεγονός που προκαλεί στον εργαζόμενο ανικανότητα να εργαστεί.
Προϋποθέσεις εργατικού ατυχήματος	Για να θεωρηθεί ένα συμβάν εργατικό ατύχημα θα πρέπει να συντρέξουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: - Το συμβάν να είναι βίαιο. - Το συμβάν να έλαβε χώρα κατά την εκτέλεση της εργασίας ή επ' αφορμή αυτής (π.χ. μεταφορά εργαζομένων στον τόπο εργασίας). - Να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια, δηλαδή σύνδεσμος μεταξύ του επισυμβάντος γεγονότος και της εργασίας. - Η πρόκληση του βίαιου συμβάντος να μην οφείλεται σε πρόθεση του εργαζομένου. - Το συμβάν να προκαλεί αδυναμία του εργαζομένου για εργασία πέραν των τριών (3) ημερών.
Το εργατικό και το εκτός εργασίας ατύχημα κατά το ΙΚΑ	Σύμφωνα με το ΙΚΑ, ατύχημα θεωρείται η σωματική ή διανοητική βλάβη που επέρχεται από βίαιο, εξωτερικό και αιφνίδιο συμβάν και η οποία προκλήθηκε παρά τη θέληση του ασφαλισμένου. Εκτός εργασίας ατύχημα θεωρείται κάθε άλλο ατύχημα (βίαιο, εξωτερικό και αιφνίδιο συμβάν).
Αναγγελία εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ	Η αναγγελία του εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ πρέπει να γίνεται μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την επόμενη ημέρα που αυτό θα συμβεί.
Επιδότηση εργατικού ατυχήματος από το ΙΚΑ	Στις περιπτώσεις εργατικού ατυχήματος, δεν απαιτούνται χρονικές προϋποθέσεις για την επιδότηση του εργαζομένου, αρκεί η ασφάλιση κατά την ημέρα του ατυχήματος, ενώ στις περιπτώσεις των εκτός εργασίας ατυχημάτων είναι αρκετή η συμπλήρωση του μισού μόνο αριθμού ημερών ασφάλισης που απαιτούνται για τη χορήγηση των αντίστοιχων παροχών της ασφάλισης. Το ύψος του επιδόματος εξαρτάται από τις αποδοχές των τριάντα (30) τελευταίων ημερών που έχει ο εργαζόμενος στο προηγούμενο έτος.
Επαγγελματική ασθένεια και σύνταξη αναπηρίας από εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια	Η επαγγελματική ασθένεια εξομοιώνεται από την άποψη των συνεπειών και της παρεχόμενης ασφαλιστικής προστασίας με το εργατικό ατύχημα. Από τον νόμο προβλέπονται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας όταν αυτή οφείλεται σε ατύχημα (εργατικό ή εκτός εργασίας), καθώς επίσης και σε επαγγελματική ασθένεια.
ΣΧΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	Ν. 4075/12, ΑΝ. 1846/51, Εγκύκλιοι ΙΚΑ 27/2011, 52/2011, 45/2010, 1678/2010, 22/2004, 55/2001, 15/1987, Κανονισμός Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας ΙΚΑ .

1. Εργατικό ατύχημα

1.1 Γενικά

Στη νομοθεσία δεν υπάρχει κατηγοριοποίηση των εργατικών ατυχημάτων, ενώ στους εννοιολογικούς προσδιορισμούς του άρθρου 8 του ΑΝ. 1846/1951, η έννοια του όρου «ατύχημα» αποδίδεται με τη φράση «το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν».

Εργατικό, επομένως, είναι το ατύχημα που συμβαίνει στον εργαζόμενο κατά τη διάρκεια της εργασίας ή με αφορμή την εργασία και το οποίο οφείλεται σε απότομο γεγονός (βίαιο συμβάν), εφόσον αυτό προκαλεί στον εργαζόμενο ανικανότητα να εργαστεί [για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) ημερών]. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι με το εργατικό ατύχημα εξομοιώνεται και η επαγγελματική ασθένεια.

1.2 Προϋποθέσεις

Αναλυτικότερα, προκειμένου να ενταχθεί ένα «συμβάν» στην έννοια του εργατικού ατυχήματος, θα πρέπει να συντρέξουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

- Το συμβάν να είναι βίαιο.
- Το συμβάν να έλαβε χώρα κατά την εκτέλεση της εργασίας ή επ' αφορμή αυτής (π.χ. μεταφορά εργαζομένων στον τόπο εργασίας).
- Να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του συγκεκριμένου γεγονότος και της εργασίας.
- Η πρόκληση του βίαιου συμβάντος να μην οφείλεται σε πρόθεση του εργαζομένου.
- Το συμβάν να προκαλεί αδυναμία του εργαζομένου για εργασία πέραν των τριών (3) ημερών.

1.3 Εργοδοτική υποχρέωση για πρόνοια

Δεδομένου ότι η εργασιακή σχέση δεν έχει μόνο οικονομικό αλλά και προσωπικό χαρακτήρα, συνάγεται η γενικότερη υποχρέωση του εργοδότη να μεριμνά για την προστασία του εργαζομένου. Η υποχρέωση αυτή αναφέρεται ως υποχρέωση πρόνοιας του εργοδότη.

Η υποχρέωση πρόνοιας θα μπορούσε να οριστεί ως η εργοδοτική υποχρέωση λήψης των αναγκαίων μέτρων για τη διαφύλαξη των εργασιακών συμφερόντων και της προσωπικότητας των εργαζομένων και αποφυγής κάθε ενέργειας που πλήττει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα των εργαζομένων. Η γενική αυτή υποχρέωση πρόνοιας του εργοδότη συγκεκριμενοποιείται με τις ειδικότερες εργοδοτικές υποχρεώσεις για σεβασμό κάθε στοιχείου της προσωπικότητας του εργαζομένου (επαγγελματική και προσωπική τιμή, ιδιωτική ζωή κ.ά.), για λήψη των κατάλληλων μέτρων προς αποφυγή εργατικού ατυχήματος και βλάβης της ζωής και της υγείας των εργαζομένων, αλλά και γενικότερα για άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος στα όρια της νομιμότητας.

Βασική έκφανση της υποχρέωσης πρόνοιας του εργοδότη αποτελεί η υποχρέωση εξασφάλισης κατάλληλων συνθηκών εργασίας (υποχρέωση για υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων). Σύμφωνα με τη νομοθεσία (άρθρο 662 ΑΚ), ο εργοδότης οφείλει να ρυθμίζει τα σχετικά με την εργασία και τον χώρο της, καθώς και τα σχετικά με τη διαμονή, τις

εγκαταστάσεις και τα μηχανήματα ή εργαλεία, έτσι ώστε να προστατεύεται η ζωή και η υγεία του εργαζομένου. Τα θέματα υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ρυθμίζονται αναλυτικότερα από τον Ν. 1568/1985, όπως τροποποιήθηκε με τους νόμους 1767/1988, 2084/1992, 2224/1994 και 3144/2003.

Γενικότερα, προβλέπονται τα εξής:

- Οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 50 άτομα (150 σύμφωνα με μεταβατική διάταξη) έχουν δικαίωμα να συνιστούν Επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας, αποτελούμενες από εκλεγμένους αντιπροσώπους στην επιχείρηση. Εάν στην επιχείρηση υφίσταται συμβούλιο εργαζομένων, τα μέλη της επιτροπής ορίζονται από το συμβούλιο.
- Σε επιχειρήσεις που απασχολούν από 20 έως 50 άτομα ορίζεται εκλεγμένος αντιπρόσωπος των εργαζομένων για την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας στην επιχείρηση.
- Σε επιχειρήσεις που απασχολούν κατά ετήσιο μέσο όρο πάνω από 50 εργαζομένους, ο εργοδότης έχει υποχρέωση να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων για υγιεινή και ασφάλεια στην επιχείρηση, προβλέπονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για τους εργοδότες.

1.4 Υποχρέωση αποζημίωσης εργοδότη για εργατικό ατύχημα

Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος καθιερώνεται αντικειμενική ευθύνη του εργοδότη, η οποία είναι ανεξάρτητη από τυχόν πταίσμα του ή υπαιτιότητα των προστεθέντων του. Το ύψος της αποζημίωσης που οφείλεται καθορίζεται κατ' αποκοπήν και είναι αφενός συνάρτηση της σοβαρότητας του ατυχήματος και αφετέρου του ύψους του μισθού του παθόντος εργαζομένου.

Όταν το εργατικό ατύχημα οφείλεται σε δόλο του εργοδότη ή των προστεθέντων του ή επήλθε σε εργασία όπου δεν τηρήθηκαν οι ισχύουσες διατάξεις περί των όρων ασφαλείας και εξαιτίας της μη τήρησής τους, ο εργοδότης οφείλει πλήρη αποζημίωση βάσει υποκειμενικής ευθύνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 551/1915, καθώς και κατά το κοινό αστικό δίκαιο.

1.5 Ασφαλιστικά ζητήματα του εργατικού ατυχήματος

1.5.1 Ορισμός και περιπτώσιολογία εργατικών ατυχημάτων κατά το ΙΚΑ

Σύμφωνα με το ΙΚΑ, ατύχημα θεωρείται η σωματική ή διανοητική βλάβη που επέρχεται από βίαιο, εξωτερικό και αιφνίδιο συμβάν και η οποία προκλήθηκε παρά τη θέληση του ασφαλισμένου.

Εργατικό ατύχημα έχουμε όταν συμβούν τα παραπάνω κατά τη διάρκεια της εργασίας και εξαιτίας αυτής. Ατύχημα που συμβαίνει, για παράδειγμα, κατά τη συνηθισμένη διαδρομή και με το συνηθισμένο μέσο που χρησιμοποιεί ο ασφαλισμένος από το σπίτι του προς την εργασία ή κατά την επιστροφή του σε αυτό μετά την εργασία θεωρείται εργατικό.

Εκτός εργασίας ατύχημα θεωρείται κάθε άλλο ατύχημα (βίαιο, εξωτερικό και αιφνίδιο συμβάν).

Νομολογιακά εργατικό ατύχημα, σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ, θεωρείται κάθε βίαιο εξωτερικό γεγονός που προκάλεσε την πάθηση ή τη βλάβη ή την επιδείνωση

προϋπάρχουσας νόσου, εφόσον έγινε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτήν και συνδέεται με την εργασία άμεσα ή έμμεσα με σχέση αιτίου και αποτελέσματος (ΣΤΕ 2464/77, 4697/83 κ.ά.).

Ο όρος «εργασία» αναφέρεται σε οποιαδήποτε εργασία η οποία, κατά εντολή εργοδότη, παρέχεται από τον εργαζόμενο, ακόμα και εάν αυτή είναι πέρα από τα καθήκοντά του τα οποία προβλέπονται στη σχετική σύμβαση εργασίας του.

Κατά το ΙΚΑ, για να θεωρηθεί ένα ατύχημα εργατικό θα πρέπει να αποδειχθεί ότι η βλάβη της υγείας του ασφαλισμένου οφείλεται σε κάποιο ξαφνικό και έκτακτο περιστατικό που δεν μπορεί να θεωρηθεί πως βρίσκεται εντός του κύκλου των συνηθισμένων συνθηκών παροχής της εργασίας του. Για τον λόγο αυτό το ΙΚΑ δεν θεωρεί, για παράδειγμα, εργατικό ατύχημα τον θάνατο ή την αναπηρία που προκλήθηκε από ειδικές συνθήκες εάν η εργασία του ασφαλισμένου, από τη φύση της, παρέχεται υπό τις συνθήκες αυτές.

Με βάση τη γενική αυτή παραδοχή, έχει γίνει δεκτό από το ΙΚΑ ότι ως εργατικά ατυχήματα χαρακτηρίζονται ενδεικτικά οι εξής περιπτώσεις:

- Ο θάνατος ή η αναπηρία του εργαζομένου που αποδεικνύεται ότι οφείλεται στην υπέρμετρη προσπάθεια που κατέβαλε σε δεδομένο χρόνο για να ανταποκριθεί σε ασυνήθιστους όρους εργασίας ή στο γεγονός ότι υποχρεώθηκε να εργαστεί για ορισμένο χρόνο κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς (καιρικές ή άλλες) συνθήκες, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα τον θάνατο ή την αναπηρία του ασφαλισμένου, ακόμα και εάν ο ασφαλισμένος υπέφερε ήδη από νόσο που επιδεινώθηκε από την εργασία του λόγω της υπέρμετρης προσπάθειας που κατέβαλε για να ανταποκριθεί στις δυσμενείς αυτές συνθήκες (ΣΤΕ 3968/81, 1664/84, 4084/85, 762/88, 242/89 κ.ά.).
- Ο θάνατος ή η αναπηρία που προκλήθηκε από βίαιο περιστατικό που έγινε κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου από το σπίτι του στην εργασία ή κατά την επιστροφή του χαρακτηρίζεται ως εργατικό ατύχημα αρκεί να υπάρχει στη συγκεκριμένη περίπτωση αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ εργασίας και ατυχήματος.
- Εργατικά χαρακτηρίζονται επίσης και τα ατυχήματα που γίνονται κατά τα διαλείμματα της εργασίας ή κατά τη μεσημεριανή διακοπή οπωσδήποτε μέσα στον χώρο της εργασίας και κατά περίπτωση μετά την απομάκρυνση από τον χώρο αυτό. Η απομάκρυνση του ασφαλισμένου από τον χώρο της εργασίας θεωρείται ότι διακόπτει τον τοπικό και χρονικό σύνδεσμο με την εργασία, όταν αποδεικνύεται ότι οφείλεται σε ατομική πρωτοβουλία του ασφαλισμένου αντίθετη με τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σχέση που τον συνδέει με τον εργοδότη του ή σε πρωτοβουλία που έχει σκοπό την ικανοποίηση προσωπικών του αναγκών που δεν είναι άμεσες και επείγουσες.
- Η μετάβαση του ασφαλισμένου σε εστιατόριο που βρίσκεται κοντά στον τόπο της εργασίας του για να γευματίσει, να ικανοποιήσει δηλαδή μια βασική βιοτική του ανάγκη, είναι δικαίωμά του όταν η επιχείρηση δεν του εξασφαλίζει τροφή και δεν διακόπτει ούτε τον τοπικό ούτε τον χρονικό σύνδεσμο με την εργασία. Για τον λόγο αυτό τυχόν ατύχημα που θα πάθει ο ασφαλισμένος κατά την επιστροφή του από το συντομότερο δρομολόγιο και χωρίς παρεκκλίσεις χαρακτηρίζεται ως εργατικό ατύχημα (έγγραφο 37615/23-3-65).
- Τα ατυχήματα που συμβαίνουν κατά τη διάρκεια κανονικής με αποδοχές άδειας και κατά τη μετάβαση των ασφαλισμένων στους εργοδότες τους για είσπραξη του μισθού τους, οπωσδήποτε όμως μέσα στον χώρο της επιχείρησης γιατί υπάρχει σχέση μεταξύ εργασίας και ατυχημάτων (Σχ. γεν. έγγραφο 82147/Φ.3/27-11-75).
- Ο θάνατος που προκλήθηκε από τσίμπημα σφήκας κατά τη διάρκεια της εργασίας και στον τόπο αυτής, ανεξάρτητα από τυχόν αλλεργική προδιάθεση του ασφαλισμένου που τελικά προκάλεσε τον θάνατό του (Γεν. έγγραφο 162705/24-10-67).

- Ατυχήματα διαρκούσης απεργίας θεωρούνται εργατικά, εφόσον προκύπτουν εξαιτίας άρνησης του ασφαλισμένου να μετάσχει της απεργίας.
- Επίσης θεωρείται εργατικό ατύχημα το προερχόμενο από τον διαπληκτισμό του εργαζομένου με συνάδελφό του στον χώρο της εργασίας και με αφορμή την εργασία του και όχι για προσωπικούς λόγους.

Δεν χαρακτηρίζονται ως εργατικά ατυχήματα κατά το ΙΚΑ τα ακόλουθα:

- Τα ατυχήματα που συμβαίνουν μέσα στα σπίτια των ασφαλισμένων, εκτός εάν αυτοί ισχυριστούν και αποδείξουν ότι τα ατυχήματα συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την εκτέλεση της εργασίας τους.
- Τα ατυχήματα που συμβαίνουν κατά την εκτέλεση της εργασίας που δεν ασφαλίζεται στο Ίδρυμα.
- Η επιδείνωση της υγείας του ασφαλισμένου και ο θάνατός του από αυτή, όταν είναι συνέπεια της συνέχισης της εργασίας με δυσμενείς όρους και συνθήκες, εφόσον η εργασία λόγω της φύσης της δεν μπορεί να εκτελείται παρά μόνο με τους όρους και τις συνθήκες αυτές. Δεν εξομοιώνεται δηλαδή με εργατικό ατύχημα η νόσος που προκλήθηκε από βαθμιαία εξασθένηση του οργανισμού λόγω του είδους της εργασίας.
- Η αυτοκτονία και κάθε βίαιο περιστατικό που προκλήθηκε με τη θέληση του ασφαλισμένου.

1.5.2 Αναγγελία εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ

Η αναγγελία του εργατικού ατυχήματος στο ΙΚΑ πρέπει να γίνεται μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την επόμενη ημέρα που αυτό θα συμβεί.

Επίσης, προστέθηκε διάταξη στην παρ. 3 του άρθρου 21 του Κανονισμού Ασφ/κής Αρμοδιότητας σχετικά με την αναγγελία του ατυχήματος ως εξής: «Σε περίπτωση που ασφ/νος νοσηλεύεται σε Κρατικό Νοσοκομείο ή Ιδιωτικό Θεραπευτήριο συμβεβλημένο ή μη, συνέπεια ατυχήματος, πρέπει η αναγγελία του ατυχήματος να γίνει μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την έξοδό του από το νοσοκομείο με περιγραφή και των εξωτερικών στοιχείων του ατυχήματος (Σχ. Εγκ. 55/03).

Το αρμόδιο για τον χαρακτηρισμό του ατυχήματος όργανο (Δ/ντής Υποκ/τος) έχει τη δυνατότητα να δεχτεί δήλωση που υποβλήθηκε εκπρόθεσμα, εάν πειστεί πως λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι από τη θέληση των προσώπων που δήλωσαν το ατύχημα παρεμπόδισαν την έγκαιρη δήλωση. Στην περίπτωση όμως αυτή, η προθεσμία δεν παρατείνεται πέρα από εξήντα (60) ημέρες από το ατύχημα, εκτός εάν αυτό προκάλεσε τον θάνατο του ασφαλισμένου, οπότε η προθεσμία για την αναγγελία με σκοπό την απόκτηση σύνταξης μπορεί να παραταθεί μέχρι δύο (2) χρόνια.

Στην περίπτωση δε που το ατύχημα είχε ως συνέπεια την απόλυτη αναπηρία του ασφαλισμένου, η προθεσμία για την αναγγελία με σκοπό την απόκτηση δικαιώματος σε σύνταξη μπορεί να παραταθεί μέχρι και έναν (1) χρόνο από το ατύχημα.

Οι προθεσμίες που ορίζονται για την αναγγελία εργατικού ατυχήματος είναι αποκλειστικές και, συνεπώς, η υποβολή δήλωσης εργατικού ατυχήματος μετά την πάροδο των προθεσμιών αυτών έχει ως συνέπεια την απόρριψη της δήλωσης ως απαράδεκτης.

Οι ίδιες προθεσμίες αναγγελίας ισχύουν και για τα εκτός εργασίας ατυχήματα (Γεν. έγγραφο 47174/21-11-75).

Αυτό που θα πρέπει να ελέγχεται με μεγάλη προσοχή είναι εάν η αναγγελία του ατυχήματος είναι εμπρόθεσμη ή εκπρόθεσμη. Δεν έχει καμία σχέση η αναγγελία για την καταβολή του επιδόματος ασθένειας με την αναγγελία του ατυχήματος.

Στην περίπτωση που οι συνέπειες του εργατικού ατυχήματος δεν εκδηλωθούν άμεσα, η προθεσμία για την αναγγελία δεν αρχίζει από τότε που έγινε το ατύχημα, αλλά

από τον χρόνο που εκδηλώθηκαν οι συνέπειές του. Ο ασφαλισμένος, όμως, πρέπει να προβάλλει σαφώς τους σχετικούς ισχυρισμούς του για να μπορέσει το ΙΚΑ, έπειτα από έλεγχο, να κρίνει σχετικά.

1.5.3 Επιδότηση εργατικού ατυχήματος από το ΙΚΑ

Στις περιπτώσεις εργατικού ατυχήματος, δεν απαιτούνται χρονικές προϋποθέσεις για την επιδότηση του εργαζομένου, αρκεί η ασφάλιση κατά την ημέρα του ατυχήματος, ενώ στις περιπτώσεις των εκτός εργασίας ατυχημάτων είναι αρκετή η συμπλήρωση του μισού μόνο αριθμού ημερών ασφάλισης που απαιτούνται για τη χορήγηση των αντίστοιχων παροχών της ασφάλισης.

Το ύψος του επιδόματος εξαρτάται από τις αποδοχές των τριάντα (30) τελευταίων ημερών που έχει ο εργαζόμενος στο προηγούμενο έτος.

Ειδικότερα για τις πρώτες δεκαπέντε (15) ημέρες επιδότησης κάθε έτους μετά το τριήμερο του χρόνου αναμονής το ποσό του επιδόματος ασθένειας είναι ίσο με το 50% του ημερήσιου επιδόματος ασθένειας της ασφαλιστικής κλάσης που καθορίζεται με βάση τις αποδοχές των τελευταίων ημερών του προηγούμενου έτους, με εξαίρεση τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, που παραμένουν στο 50% του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής τους κλάσης.

Το ανώτατο όριο επιδότησης λόγω ασθένειας για την ίδια πάθηση ανέρχεται σε 720 ημέρες και για διαφορετικές παθήσεις μέσα στον ίδιο χρόνο σε 182 ημέρες, εφόσον υπάρχουν οι ανάλογες χρονικές προϋποθέσεις.

Η επιδότηση για την ίδια πάθηση ακολουθεί τα εξής στάδια:

182 ημέρες αν υπάρχουν οι απαραίτητες χρονικές προϋποθέσεις, δηλαδή 120 ημέρες εργασίας μέσα στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος ή 15μηνο.

Μετά τη συμπλήρωση των 182 ημερών και μέχρι 360 ημέρες πρέπει να υπάρχουν 300 ημέρες εργασίας μέσα στα δύο χρόνια τα αμέσως προηγούμενα της αναγγελίας της πάθησης ή στο 30μηνο.

Μετά τη συμπλήρωση των 360 ημερών πρέπει να υπάρχουν οι αυξημένες προϋποθέσεις του άρθρου 28 παρ. 4 του ΑΝ. 1846/51 (συνταξιοδότηση αναπηρίας) για τη συνέχιση της επιδότησης μέχρι 720 ημέρες.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 34 παρ. 2 και 60 παρ. 3 του ΑΝ. 1846/1951 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1 Ν. 551/1915, όταν ο εργαζόμενος είναι ασφαλισμένος στο ΙΚΑ και υποστεί εργατικό ατύχημα δικαιούται μόνο τις χορηγούμενες από το ΙΚΑ παροχές και ο εργοδότης απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση αποζημίωσής του, εκτός αν πρόκειται για χρηματική ικανοποίηση του εργαζομένου εξαιτίας ηθικής βλάβης, η οποία διατηρείται σε κάθε περίπτωση.

Ωστόσο, αν το ατύχημα οφείλεται σε δόλο του εργοδότη ή των προστηθέντων του, ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να καταβάλει στον εργαζόμενο τη διαφορά μεταξύ του ποσού της, κατά το κοινό δίκαιο, αποζημίωσης και του ολικού ποσού των παροχών που χορηγεί το ΙΚΑ. Ομοίως, οφείλει να επιστρέψει στο ΙΚΑ κάθε ποσό που αυτό δαπάνησε για τη χορήγηση των παροχών στον παθόντα εργαζόμενο.

1.5.4 Επαγγελματική ασθένεια

Η επαγγελματική ασθένεια εξομοιώνεται από την άποψη των συνεπειών και της παρεχόμενης ασφαλιστικής προστασίας με το εργατικό ατύχημα.

1.5.5 Σύνταξη αναπηρίας από ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια

Από τον νόμο προβλέπονται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας όταν αυτή οφείλεται σε ατύχημα (εργατικό ή εκτός εργασίας), καθώς επίσης και σε επαγγελματική ασθένεια.

Πηγές

Λαναράς, Κ. (2013). *Η Ασφάλιση στο ΙΚΑ*, Εκδόσεις Σάκκουλα.

Λεβέντης, Γ. και Παπαδημητρίου, Κ. (2011). *Ατομικό Εργατικό Δίκαιο*, Δελτίον Εργατικής Νομοθεσίας.

Συντακτική ομάδα

Σκανδάλης Ιωάννης, Σταμάτη Άντα, Συριόπουλος Χ. Παναγιώτης